

Monique blijft genoemd worden

Wij, Lonny, Petra en Martien zullen de eersten zijn, die graag iedere keer weer de naam van Monique blijven noemen. Dat doen we al 5 jaar lang elke dag. Elke dag gaat ook een kaarsje aan bij haar foto, daardoor blijven we haar beeld haarscherp voor de geest houden.

Het blijven noemen van de namen van onze overleden kinderen, dat is de belangrijkste prikkel die leden van de Vereniging van Ouders van een Overleden Kind, elkaar, maar ook anderen graag mee willen geven.

Praat, benoem en noem...

Wij zijn blij dat veel leden van onze badmintonvereniging dat ook doen en blijven doen, zo merken we iedere keer weer en in bijzonder jaarlijks bij de uitreiking van de aanmoedigingsprijs Monique van Leeuwen bij de afronding van de clubkampioenschappen. Dat doet ons goed.

Op 1 maart jl. organiseerden Lonny, Petra en ik een herdenkingsbijeenkomst mee van de vereniging VOOK, waar onze kinderen centraal stonden, waar de namen van de kinderen genoemd werden, waar Christ (ja, onze Christ) een imponerende sterrenhemel met al onze kinderen projecteerde.

Wout van den Broek: *Namen noemen*

Een liedje met jouw naam,
toen je werd geboren.
Elke letter van jouw naam uitgespeld,
werd een liedje met coupletjes
en een steeds terugkerend refrein van:
"wat fijn dat jij er bent".

Een liedje met jouw naam
toen je je eerste stapjes zette in de kleuterklas.
Elke letter versierd op jouw kroontje,
als je jarig was,
want "lang zou je leven".

Een verhaaltje met jouw naam,
eronder,
zelf geschreven, zelf bedacht,
overal foutjes,
maar **niet** jouw naam...
met onvaste hand
feilloos geschreven.

Een stukje in het schoolblad,
met jouw naam:
geslaagd
en een glimmend trotse foto
stond erbij.
En jij op de middelste rij,
als stralend middelpunt.

Jouw naam in de krant.
Veel te vroeg gestorven.
Niet te vatten.
Keiharde letters.
Met vaste hand
en genadeloos geschreven,
aangegeven bij de burgerlijke stand.

Tijdens deze bijeenkomst werd ook onderstaand gedicht gelezen, dat Wout van den Broek, die de uitvaartdienst van ons Monique begeleid heeft, heeft geschreven, ook het “noemen van namen” beschrijvend.

Jullie blijven het gewoon doen naar ons?

Lonny, Petra en Martien

Jouw naam in wolkenletters,
in de lucht,
boven het graf,
bij jouw foto,
met een kaarsje erbij, oplichtend in het donker.
Van de avond die valt
en in het eerste licht van de dag
die weer komt,
ondanks alles.

Jouw naam,
om nooit te vergeten,
dat jij altijd bent geschreven:
in mijn hand,
mijn hart,
mijn hoofd.
In stilte geroepen
over het verlaten strand.

Een gedicht van Wout van den Broek, pastor in Bergen op Zoom en gelezen tijdens de herdenkingsbijeenkomst van 1 maart 2009.